

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci v právní věci žalobců **a) V. O.**, bytem K. 3, O., **b) PaedDr. K. M., CSc.**, bytem S. 1, O., **c) Ing. O. M.**, bytem S. 1, O., **d) K. P.**, bytem B. 208/30, P. a **e) J. Š.**, bytem K. 15, O., zastoupených Mgr. Barbarou Martinů, advokátkou se sídlem Na Vrstvách 827/11, Praha, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, za účasti osoby na řízení zúčastněné **S. S. Ž. H., o.s.**, se sídlem K. 529/10, O., o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne **5. 5. 2014**, č. j. **KUOK 36237/2014**, ve věci změny využití území pro „Sportoviště - víceúčelové hřiště“,

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 5. 2014, č. j. KUOK 36237/2014, **se ruší a věc se** vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobcům k rukám Mgr. Barbary Martinů do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení ve výši 50.493 Kč.

Odůvodnění:

[1] Včas podanou žalobou se žalobci domáhali přezkoumání rozhodnutí žalovaného, citovaného v záhlaví. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání a potvrdil územní rozhodnutí Stavebního úřadu Obecního úřadu Hlubočky ze dne 19. 11. 2013, čj. OÚ HI/2039/10/SMV/StÚ/173 – 33/K, kterým bylo změněno využití území pro „Sportoviště – víceúčelové hřiště“, na pozemku parc. č. 2417/1 v k. ú. Hlubočky.

[2] Žalobci napadali zákonnost rozhodnutí, protože se na rozhodování podílela osoba podezřelá z podjatosti, o které nebylo pravomocně rozhodnuto. To žalovaný v době rozhodování věděl, námitka byla vznesena na počátku řízení a o odvolání proti usnesení o zamítnutí námítky podjatosti Ministerstvo pro místní rozvoj v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí nerozhodlo. Rozhodnutí žalovaného tak bylo vydáno předčasně. Žalobci ve správním řízení namítali podjatost Ing. R. P., vedoucího odboru správy a majetku Obecního úřadu Hlubočky – stavební úřad. Žalovaný měl dohledat, že o námitce nebylo dosud rozhodnuto a z vlastního podnětu přezkoumat odvoláním napadené rozhodnutí i po této stránce, což však neučinil. Navíc v žalobou napadeném rozhodnutí není správně vysvětleno, proč bylo územní rozhodnutí vydáno i přesto, že nebyla dosud vyřešena námitka podjatosti. Žalovaný měl přerušit řízení. Namísto toho žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí sděluje, že nejsou důvody pro vyloučení Ing. R. P. a B. K.. Toto rozhodnutí je chybné, neboť o námitce podjatosti musí být pravomocně rozhodnuto a navíc musí o námitce podjatosti Ing. P. rozhodnout jeho nadřízený, což se nestalo. O námitce podjatosti nebylo rozhodnuto ani usnesením žalovaného ze dne 19. 3. 2014, čj. KUOK 24037/2014, ale ani ve výroku žalobou napadeného rozhodnutí. Proto je nezákonné i rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 19. 11. 2013, protože předcházelo vydání žalobou napadeného rozhodnutí a na jeho vydání se podílela osoba, které se námitka podjatosti týká a o této námitce nebylo pravomocně rozhodnuto. Napadená rozhodnutí vykazují procesní vady, byla vydána v rozporu s § 14 odst. 3 a § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu. Dále napadali žalobci postup stavebního úřadu, jmenovitě Ing. R. P., který nepostupoval podle § 14 odst. 3 s. ř., ačkoli byl vyrozuměn o námitce podjatosti již při veřejném ústním jednání dne 17. 6. 2013 (žalobcem V. O.) a následně písemně podáním ze dne 13. 6. 2014. Námitky podjatosti byly konkretizovány k osobám Ing. R. P. a PhDr. I. Č. (starosty), neboť oba se dne 13. 4. 2013 účastnili jednání žadatele o vydání územního rozhodnutí – valné hromady S. S. Ž. H., o. s., kde se mj. projednával další postup ve věci vybudování předmětného sportoviště, a bylo vydáno usnesení s doporučením dalšího postupu. Námitka podjatosti uvedených osob byla vznesena poté, co se žalobci seznámili s obsahem zápisu z předmětné valné hromady. Námitka byla chybně posouzena jmenovaným úřadem jako námitka podjatosti paní B. K., a to usnesením vydaným Ing. R. P.. Ten usnesení neměl z důvodu vznesení námítky podjatosti vůči jeho osobě vydat. Navíc v usnesení se uvádí, že žalobci nereagovali na výzvu, přičemž již na valné hromadě a následně písemně žalobci námitku konkretizovali. Proti B. K. naopak žalobci nic nenamítali. Konkretizaci osob vyhodnotil správně žalovaný ve svém usnesení ze dne 7. 1. 2014. Žalobci namítali, že nelze vydat rozhodnutí ve věci, aniž by bylo

pravomocně rozhodnuto o námitce podjatosti. Zákon nevyžaduje jistotu ani přiměřenou pravděpodobnost existence nežádoucího vztahu, ale postačí již, že lze o podjatosti pochybovat, důvodem čehož byla přítomnost Ing. P. na uvedené valné hromadě.

[3] Žalobci navrhli jako důkaz vznést dotaz na Ministerstvo pro místní rozvoj na stav vyřízení odvolání žalobců, citovaného výše.

[4] Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že dne 13. 6. 2013 podali žalobci podání – „Vyjádření účastníků stavebního řízení k návrhu žadatele ze dne 6. 5. 2010 na vydání územního rozhodnutí o změně využití území pro stavbu sportoviště na pozemku parc. č. 2417/1 v k. ú. Hlubočky“, ve kterém uvádějí, že pokud výlučným vlastníkem předmětné nemovitosti je obec Hlubočky, nemůže tento úřad již ze své podstaty svého postavení a pravomoci nestranně rozhodovat o podané žádosti. Stavební úřad vyzval účastníky v dopise ze dne 10. 7. 2013, aby doplnili, které úřední osoby jsou podjaty v územním řízení pro změnu stavby využití území pro stavbu sportoviště. Protože na tuto výzvu žalobci nereagovali, vedoucí Odboru správy majetku a výstavby Ing. R. P. dospěl k závěru, že námitka podjatosti je směřována na osobu, která dané řízení vede, tedy na referentku stavebního úřadu B. K.. O podané námitce podjatosti rozhodoval služebně nadřízený Ing. R. P., vedoucí Odboru správy majetku a výstavby, stavebního a vyvlastňovacího úřadu. Ten vydal usnesení ze dne 5. 9. 2013, sp. zn. OÚ HI/2882/13/SMV, kterým byla zamítnuta námitka podjatosti. Proti tomuto usnesení podali žalobci odvolání, ve kterém uvedli, že námitka podjatosti se nevztahovala na B. K., ale k celému Obecnímu úřadu Hlubočky jako takovému a dále byli zmíněni PhDr. I. Č. (starosta) a Ing. R. P. (vedoucí stavebního úřadu). Toto usnesení žalovaný rozhodnutím sp. zn. KUOK/99324/2013/OSR/767, č. j. KUOK 106168/2013 ze dne 7. 1. 2014 zrušil a vrátil zpět, protože žalobci se konkrétně nevyjádřili k podjatosti referentky B. K.. O nepodjatosti starosty PhDr. I. Č. rozhodl žalovaný v usnesení sp. zn. KUOK/8369/2014/OSR/767, č. j. KUOK24037/2014 ze dne 19. 3. 2014, kterým byla zamítnuta námitka jeho podjatosti. Žalovaný dospěl k závěru, že v případě starosty obce se jedná o vedoucího správního orgánu, ovšem představený, tj. jediná osoba, která by mu byla služebně nadřízená, nebo měla obdobné postavení, jak předpokládá § 14 odst. 2 správního řádu, zde neexistuje, rozhodoval tedy „služebně nadřízený“ orgán. Za takový orgán nelze považovat zastupitelstvo územního samosprávného celku, které sice starostu volí a odvolává [§ 84 odst. 2 písm. m) obecního zákona], to však nepostačuje k závěru, že je zde dán vztah obdobný služební nadřízenosti. Námitku podjatosti starosty by měl tedy posuzovat nadřízený správní orgán podle § 178 odst. 2 správního řádu, což je krajský úřad. Vykonává-li krajský úřad vůči orgánům obce funkci nadřízeného orgánu podle správního řádu, musí jít z jeho strany o výkon přenesené působnosti, což platí i pro rozhodování o podjatosti starosty. Proti usnesení žalovaného podali žalobci odvolání, o kterém rozhodlo Ministerstvo pro místní rozvoj rozhodnutím č. j. MMR-20029/2014-83/1381 ze dne 24. 7. 2014 (právní moci nabylo 4. 8. 2014) tak, že usnesení sp. zn. KUOK/8369/2014/OSR/767, č. j. KUOK 24037/2014 ze dne 19. 3. 2014 zrušil. V rozhodnutí je uvedeno, že lze namítat podjatost pouze konkrétní oprávněné úřední osoby bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu, která je

oprávněná k provádění úkonů správního orgánu v řízení podle vnitřních předpisů správního orgánu nebo pověřená k tomu vedoucím správního orgánu. Protože se starosta obce Hlubočky na úkonech v řízení vedeném Obecním úřadem Hlubočky, odborem správy majetku a výstavby v územním řízení pro změnu využití území pro stavbu sportoviště na pozemku p. č. 2417/1 v k. ú. Hlubočky vedené pod sp. zn. OÚ HI/2039/10/SMV/StÚ/173-27/K nikterak nepodílel, nemělo být o jeho nepodjatosti vůbec rozhodováno. Žalovaný doplnil, že v daném případě se ovšem na rozhodování ve věci stejně tak nepodílí ani vedoucí Odboru správy majetku a výstavby Ing. R. P. (vedoucí stavebního úřadu), protože oprávněnou úřední osobou je B. K., která je oprávněnou úřední osobou jak pro vyřízení, tak i pro podepisování. Podle právního názoru MMR tedy nelze o vedoucím stavebního úřadu také rozhodovat, protože se nepodílí na vydání rozhodnutí a není oprávněnou úřední osobou. Žalobci namítali dále nesprávný úřední postup, kdy rozhodnutí ve věci bylo vydáno dříve, než bylo rozhodnuto o podjatosti. Žalovaný kontroval, že o referentce B. K. nemělo být rozhodováno, protože její podjatost nebyla žalobci vůbec namítána a další osoby ve věci nevystupují jako oprávněné úřední osoby, proto o nich také nemělo být rozhodováno. V řízení se neprokázalo, že by byla referentka B. K. podjatá a další osoby se na řízení nepodílely. Pokud žalobci nesouhlasili s právním názorem Ministerstva pro místní rozvoj, které určilo, že pokud se starosta nepodílí přímo na rozhodování, není oprávněnou úřední osobou a není možné posuzovat jeho nepodjatost, měli napadnout žalobou toto rozhodnutí. Přestože bylo územní rozhodnutí vydáno dříve, než skončilo odvolací řízení u Ministerstva pro místní rozvoj, je zřejmé, že by to vydání rozhodnutí ve věci samé nijak neovlivnilo.

[5] Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 5. 5. 2014.

[6] Krajský soud ve vztahu k souzené věci a žalobním námitkám ze správního spisu zjistil z žádosti (ze dne 6. 5. 2010) o vydání rozhodnutí o změně využití území, že na pozemku, evidovaném v katastru nemovitostí jako trvalý travní porost, bylo hřiště a Vzájemně prospěšné sdružení majitelů chat, osady Suchý Žleb Hlubočky, o. s., dále jen „žadatel či osoba zúčastněná na řízení – nyní Sdružení Suchý Žleb Hlubočky, z. s.“, požádal o vybudování hřiště s umělým povrchem dle přiložené dokumentace.

[7] Jako oprávněná úřední osoba byla ve věci pověřena B. K..

[8] Dne 25. 7. 2011 rozhodl správní orgán I. stupně o požadované změně využití území.

[9] Žalobci podali proti tomuto rozhodnutí odvolání z důvodu nerespektování jejich námitek, pohody bydlení a zachování vlastnických práv, změny odtokových poměrů a vzniku budoucích sporů.

[10] Z důvodu procesních vad zrušil žalovaný citované rozhodnutí.

[11] Podle vyjádření osoby zúčastněné na řízení ze dne 6. 8. 2012 hřiště v daném místě existovalo více jak třicet let.

[12] Rozhodnutím ze dne 16. 8. 2012 byla požadovaná změna využití území schválena. Toto rozhodnutí bylo zrušeno z důvodu nevymezení území, jehož se změna týká a nenařízení veřejného projednání.

[13] Dne 5. 9. 2013 vydal správní orgán I. stupně k námitce podjatosti žalobců usnesení o tom, že B. K. není vyloučena z projednávání věci. Námitka podjatosti nebyla k výzvě doplněna, správní orgán měl za to, že byla vznesena vůči paní B. K..

[14] Dne 19. 11. 2013 bylo vydáno rozhodnutí o požadované změně využití území. V odvolání proti němu mimo řadu námitek žalobci upozornili, že rozhodnutí bylo vydáno před tím, než byla vypořádána námitka podjatosti.

[15] Rozhodnutím žalovaného bylo odvolání žalobců zamítnuto s tím, že usnesení o nevyloučení B. K. bylo předběžně vykonatelné a správní orgán nemohl čekat na výsledek odvolacího řízení a o námitce podjatosti musel rozhodnout, jinak by byl nečinný. V odvolacím řízení bylo předmětné usnesení zrušeno dne 7. 1. 2014. Z odvolání žalobců se podávalo, že námitka nesměřovala vůči B. K., ale vůči starostovi PhDr. I. Č. a vedoucímu odboru správy majetku a výstavby Ing. R. P.. Oba se k námitce podjatosti písemně vyjádřili a k důvodu námítky podjatosti uvedli, že se valné hromady žadatele (osoby zúčastněné na řízení) vůbec neúčastnili, starosta se k pozvánce omluvil. Ve věci se necítí být oba jmenovaní podjatí, což podrobně odůvodnili a poskytli kopii zápisu z valné hromady (Ing. R. P. uvedl, že v předmětném hostinci nebyl nejméně deset let).

[16] Ze správního spisu žalovaného soud zjistil ze zápisu z valné hromady žadatele (osoby zúčastněné na řízení) ze dne 13. 4. 2013, že starosta obce Hlubočky Ing. I. Č. byl z účasti omluven s tím, že případné dotazy mu mají být předloženy a bude je řešit.

[17] Z vyjádření starosty PhDr. I. Č. a vedoucího odboru správy a majetku Ing. R. P. soud zjistil, že ani jeden z nich na valné hromadě žadatele vůbec nebyl, nebyli ani v hostinci U Ervína, kde se valná hromada konala, podjatí se necítí. Starosta citoval obsah e-mailové korespondence - pozvánky a omluvy z valné hromady mezi předsedou žadatele s tím, že e-maily je možné předložit k důkazu.

[18] Usnesením ze dne 19. 3. 2014 žalovaný po odvolání žalobců jejich námitce podjatosti ze dne 13. 6. 2013 nevyhověl. Zákon nevyžaduje jistotou ani přiměřenou pravděpodobnost existence nežádoucího vztahu, postačuje pochybnost. Tu nelze konstatovat bez skutkového základu, jehož důsledkem je či může být „zkřivení“ postoje úřední osoby k výkonu jí svěřené pravomoci a její nestrannost a objektivní rozhodnutí. Obec Hlubočky byla účastníkem řízení, je vlastníkem pozemku, jehož se změna využití území týká. Předmětný pozemek byl poskytnut

žadateli k prospěšnému užití chatové osady v roce 2009, tedy ještě před nástupem starosty do funkce (jak uvedl starosta ve svém vyjádření k námitce podjatosti). Obec sama se nepodílí na realizaci záměru – vybudování sportoviště, ani ho veřejně neprosazuje, nelpí na tom, jestli tam bude. Obec má enormní zájem na využití území, ale není to enormní zájem na zřízení hřiště. Žalovaný nezjistil žádné skutečnosti, které by vzbuzovaly pochybnosti o nepodjatosti starosty.

[19] Při prvním jednání soudu dne 25. 9. 2015 uvedli žalobci, že až nyní bylo vyvěšeno rozhodnutí o námitce podjatosti Ing. R. P. a doložila soudu sdělení Ministerstva pro místní rozvoj o neshledání důvodu k zahájení přezkumného řízení ze dne 14. 5. 2015, protože s námitkou podjatosti Ing. R. P. se vypořádal žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí. Žalobci navrhli k důkazu usnesení valné hromady sdružení ze dne 13. 4. 2013, protokol o místním šetření a podání ze dne 13. 6. 2013, dále záznamem z webových stránek osoby zúčastněné na řízení, podle kterého se R. P. valné hromady účastnil. Podpisy na usnesení valné hromady byly ověřeny až v září 2013, mohlo dojít ke změně obsahu usnesení. O námitce podjatosti R. P. bylo rozhodnuto až po podání podnětu k přezkumnému řízení. Osoba zúčastněná na řízení (sdružení) při jednání uvedla, že ve věci šlo o opravu hřiště, které existuje v místě od r. 1949. Přítomný J. Z. řídil valnou hromadu, starost I. Č. na ní nebyl, omluvil se a nikdo jiný se za obec nedostavil. Pozemek je obce. Problém je v tom, že žalobci chtěli pozemek odkoupit či pronajmout.

[20] Ve vyjádření ze dne 6. 11. 2015 žalobci mj. zdůraznili, že na webových stránkách sdružení byla uvedena informace, že se starosta a vedoucí odboru účastnili valné hromady sdružení, tato informace byla později pozměněna. Doposud nebylo vydané žádné rozhodnutí, jímž by ve výroku správní orgány rozhodly o námitce podjatosti vedoucí stavebního odboru Ing. R. P. a zopakovali žalobní námítky.

[21] Při druhém jednání soudu 11. 11. 2015 žalovaný upřesnil, že bylo rozhodnuto o podjatosti B. K., toto rozhodnutí bylo žalovaným následně zrušeno, a o podjatosti starosty rozhodl žalovaný, toto rozhodnutí bylo zrušeno Ministerstvem pro místní rozvoj, další rozhodnutí nebyla vydána. Jak žalovaný, tak osoba zúčastněná na řízení uvedly, že valné hromady sdružení se starosta ani vedoucí odboru Ing. R. P. neúčastnili.

[22] Soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

[23] Spornou otázkou bylo, zda bylo rozhodnuto o celé námitce podjatosti, včetně tzv. systémové podjatosti a podjatosti Ing. R. P., vedoucího stavebního odboru.

[24] Otázkou tzv. systémové podjatosti se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve svém usnesení ze dne 20. 11. 2012, čj. 1 As 89/2010 – 119, publ. pod č. 2802/2013 Sb. NSS, www.nssoud.cz, ve kterém dospěl k závěru, že „rozhoduje-li orgán územního samosprávného celku ve správním řízení ve věci, která se týká zájmu tohoto územního samosprávného celku, je důvodem pochyb

o nepodjatosti úřední osoby dle § 14 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, jejího zaměstnanecký poměr k územnímu samosprávnému celku tehdy, je-li z povahy věci či jiných okolností patrné podezření, že v důsledku tohoto zaměstnaneckého poměru by mohl být její postoj k věci ovlivněn i jinými než zákonnými hledisky.“

[25] Jak vyplývá z ust. § 14 odst. 2 a 3 správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb.), pokud je účastníkem řízení uplatněna námitka podjatosti úřední osoby, pak o této námitce rozhodne bezodkladně usnesením služebně nadřízený úřední osoby nebo ten, kdo má obdobné postavení (dále jen "představený"). Do doby, než představený posoudí, zda je úřední osoba vyloučena, a provede potřebné úkony, může tato osoba provádět jen takové úkony, které nesnesou odkladu. Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu „*vznesení námítky podjatosti způsobuje, že v řízení o věci samé nesmí být pracovníkem správního orgánu, proti němuž byla námitka podjatosti vznesena, činěny žádné úkony, vyjma úkonů neodkladných. Má-li mít procesní rozhodnutí o tom, zda je pracovník správního orgánu vyloučen, smysl, musí předcházet rozhodnutí o věci samé. Je-li tedy námitka podjatosti vznesena, je pracovník, jemuž jinak projednání a rozhodnutí ve věci přísluší, povinen vyčkat až do rozhodnutí o vznesené námitce. Rozhodovat o této námitce dodatečně zákon neumožňuje*“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2004, č. j. 7 A 192/2000 – 76 nebo ze dne 13. 2. 2015, č. j. 7 As 158/2014 - 30).

[26] V nyní posuzované věci byl předmětný pozemek (s hřištěm) ve vlastnictví obce Hlubočky. V námitce podjatosti ze dne 13. 6. 2013 žalobci v bodě II. uvedli, že pokud je obec Hlubočky výlučným vlastníkem předmětné nemovitosti, nemůže již ze své podstaty svého postavení a pravomoci nestranně rozhodnout o podané žádosti. Žalobci vznesli námitku podjatosti Obecního úřadu Hlubočky a žádali o převedení celého řízení k jinému – nezávislému stavebnímu úřadu. V další části námítky odkázali „dále“ na informaci umístěnou na webových stránkách sdružení (osoby zúčastněné na řízení), podle které byli starosta a vedoucí stavebního odboru účastní valné hromady. V odvolání ze dne 4. 4. 2014 (proti rozhodnutí o nevyložení B. K.) pak žalobci v čl. II uvedli, že námitku podjatosti podali proti obecnímu úřadu jako takovému a dále se námitka podjatosti vztahovala na starostu a vedoucího stavebního odboru. Jak vyplynulo ze správních spisů a jak potvrdil žalovaný i při jednáních soudu, o námitce tzv. systémové podjatosti, tj. námitce podjatosti celého obecního úřadu, nebylo ve správním řízení dosud rozhodnuto. V žalobě žalobci namítli v bodě III. chybný postup obecního úřadu, odboru správy majetku a výstavby. Mimoto je třeba zkoumat podjatost z úřední povinnosti. Pokud o námitce tzv. systémové podjatosti nebylo dosud rozhodnuto, jde o vadu řízení a tato žalobní námitka je důvodná.

[27] O námitce podjatosti Ing. R. P., vedoucího stavebního úřadu, nebylo rovněž dosud rozhodnuto ve výroku žádného rozhodnutí. To prokázal spisový materiál i vyjádření účastníků řízení při jednání. K námitkám podjatosti se vyjádřil žalovaný v napadeném rozhodnutí ze dne 5. 5. 2014 na straně 5 a 6. Po popisu průběhu řízení o námitkách podjatosti žalovaný citoval § 14 správního řádu a přistoupil k posouzení námítky podjatosti B. K. a R. P.. Žalovaný poukázal na pojetí

podjatosti a pojednal o „zkřiveném“ vztahu k věci a osobám a míře pravděpodobnosti tohoto vztahu a uzavřel, že námitky podjatosti vznesené žalobci nenaplnují § 14 správního řádu. K tomu žalovaný zdůraznil, že podjatost oprávněné úřední osoby B. K. nebyla nadto ani namítána. Žádnou další konkrétní úvahu k námitce tzv. systémové podjatosti ani k podjatosti R. P. žalovaný neuvedl. Takové vypořádání s námitkou podjatosti R. P. je nedostatečné. O jeho podjatosti nebylo rozhodnuto žádným výrokem a v napadeném rozhodnutí navíc chybí jakákoliv konkrétní úvaha o tom, zda může vzbudit pochybnost o podjatosti namítaná účast R. P. na valné hromadě žadatele a způsobit nezákonnost meritorního rozhodnutí.

[28] Přitom nelze aplikovat na danou situaci právní názor, že o námitce podjatosti lze rozhodnout až v odvolání (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2015, čj. 8 As 130/2014 – 33, podle kterého v případě námitky podjatosti vznesené až v odvolání ji posoudí odvolací orgán – bod 21). Posuzovaná námitka proti R. P. byla vznesena 13. 6. 2013 ve vyjádření k podkladům rozhodnutí, více než pět měsíců před vydáním rozhodnutí o umístění stavby ze dne 19. 11. 2013.

[29] I podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 6. 2012, čj. 1 As 55/2012 - 32, správní orgán může pokračovat v řízení již po (nepravomocném) rozhodnutí o námitce podjatosti podle § 14 správního řádu z roku 2004, byť samozřejmě nese riziko, že odvolací orgán bude mít na námitku podjatosti jiný názor. I z uvedeného se podává, že je třeba o námitce podjatosti (vznesené dříve než v odvolání) rozhodnout před vydáním rozhodnutí o odvolání.

[30] Smyslem institutu námitky podjatosti (i podle posledně citovaného rozsudku) je vyloučit, aby se na řízení podílely osoby, u nichž lze důvodně pochybovat o jejich nepodjatosti. Přitom žalobci poukázali na informaci na webu osoby zúčastněné na řízení, že se R. P. účastnil její valné hromady. Nadto úvaha uvedená k osobě R. P. v rozhodnutí napadeném žalobou je nepřezkoumatelná.

[31] Správní orgány v dalším řízení rozhodnou o všech námitkách podjatosti, včetně tzv. systémové podjatosti a podjatosti R. P..

[32] V řízení předcházejícímu vydání rozhodnutí napadeného žalobou se žalovaný dopustil vad a soud žalobou napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení je žalovaný shora podaným právním výkladem podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán.

[33] Zástupkyni žalobců byla podle § 60 odst. 1 s. ř. s. přiznána náhrada nákladů řízení a hotových výdajů spočívající v odměně za tři úkony právní služby (převzetí věci, podání žaloby a účast na soudním jednání; zaslání shrnutí tvrzení žalobců soud neshledal jako účelný úkon). Jeden úkon právní služby má hodnotu 3.100 Kč, zástupkyně zastupuje pět žalobců, v souladu s § 12 odst. 4 vyhlášky č. 177/1999 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), se odměna snižuje o 20 %, tj. činí 2.480 Kč za každého z žalobců (srov. i rozsudek NSS čj. 10 Azs 245/2014 – 41, bod 26

a navazující rozsudek Krajského soudu v Plzni, čj. 57 A 94/2013-101). Odměna za zastupování činí celkem 37.200 Kč. Náklady na cestovné činí 3.330 Kč [2 x 281 km, spotřeba 6,2 l (poslední údaj spotřeby dle TP s normou EU), cena benzínu dle vyhlášky č. 328/2014 Sb. 35,90 Kč, amortizace 3,70 Kč]. Náhrada za ztrátu času činí za 12 půlhodin podle § 14 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu 1.200 Kč. Náhrada hotových výdajů zahrnuje dále zaplacený soudní poplatek ve výši 12.000 Kč. Podle § 57 odst. 2 s. ř. s. náleží k nákladům řízení v částce 41.730 Kč daň z přidané hodnoty 21 % (z odměny a náhrad – bez soudního poplatku) ve výši 8.763 Kč. Náhrada nákladů řízení činí celkem 50.493 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské nám. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaje o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Olomouci dne 11. 11. 2015

Za správnost vyhotovení:
Markéta Chrudinová

JUDr. Martina Radkova v. r.
předsedkyně senátu